

Różowy

świat

marzeń

Ewy Szelburg

– Zarembiny

(1899 - 1986)

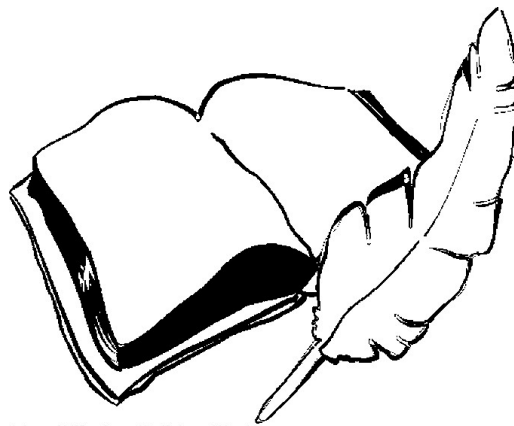

Ewa Szelburg-Zarembina (ur. 10 kwietnia 1899 w Bronowicach k. Puław, zm. 28 września 1986 w Warszawie) – powieściopisarka, poetka, dramaturg, eseistka, najbardziej znana z twórczości dla dzieci i młodzieży. Pierwszy Kanclerz Kapituły Orderu Uśmiechu, funkcję tę pełniła w latach 1968-1976. Urodziła się jako córka Antoniego, ogrodnika dworskiego i Elżbiety z Kałużyńskich, która wykonywała zawód krawcowej. Wkrótce rodzina przeniósła się do Nałęczowa, gdzie Ewa Szelburg uczęszczała do szkoły. W 1916 r. ukończyła gimnazjum Władysława Kunickiego w Lublinie. W 1916 r. założyła III Żeńską Lubelską Drużynę Skautową przy prywatnym gimnazjum Arciszowej w Lublinie. Była członkinią organizacji "Zet". W tym okresie podjęła również pracę jako nauczycielka.

W latach 1918-1922 studiowała filologię polską i pedagogikę na UJ w Krakowie. W latach 1921-1928 pracowała jako nauczycielka w seminariach pedagogicznych. W okresie okupacji była działaczką podziemia oświatowego i redaktorką konspiracyjnego miesięcznika "W świetle dnia".

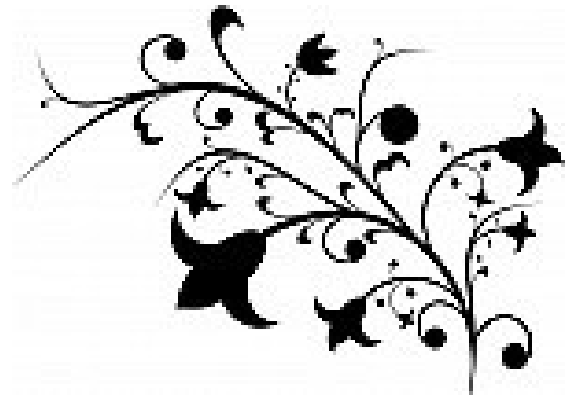
20 kwietnia 1965 r. zwróciła się do społeczeństwa z apelem uczczenia pamięcią bohaterstwa i męczeństwa młodzieży i dzieci w dziejach Polski. Apel wywołał gromki odzew i ze składek społecznych powstało w Warszawie Centrum Zdrowia Dziecka.

Pochowana w Nałęczowie.

Odznaczenia i nagrody

- Order Sztandaru Pracy I klasy (1970)
- Złoty Krzyż Zasługi (przed 1939)
- Medal Niepodległości (przed 1939)
- Order Uśmiechu
- Złoty Wawrzyn Akademicki Polskiej Akademii Literatury (1937)
- Nagroda Miasta Stołecznego Warszawy (1948)
- Nagroda Prezesa Rady Ministrów za całokształt twórczości dla dzieci i młodzieży (1953)
- Nagroda im. Pietrzaka (1961)
- Nagroda Ministra Kultury i Sztuki za całokształt twórczości (1966)
- Nagroda państwowa I stopnia (1966)

Twórczość literacką Ewa Szelburg rozpoczęła już w wieku szkolnym. Były to przeważnie wiersze i bajki dla dzieci. Szybko zyskała uznanie jako autorka utworów skierowanych do małego czytelnika. Pierwszym opublikowanym utworem były **"Przedziwne przygody Duszka Dzińdzinnika"** wydrukowane w 1922 roku w **"Moim Pisemku"**. Opracowywała również programy i podręczniki szkolne.

Współredagowała czasopisma dla dzieci.

Dla dorosłego czytelnika wydała w 1924 r. *Legendy Żołnierskie* i od tej pory pisała zarówno dla dzieci jak i dla dorosłych.

W swoich pracach często wracała do młodości spędzonych w Nałęczowie i Lublinie.

Książki Ewy Szelburg-Zarembiny

- *Wesołe historie*
- *Najmilsi*
- *O warszawskiej syrenie*
- *Królestwo bajki*
- *Idzie niebo ciemną nocą*
- *Przez różową szybkę*
- *Dary czterech wrózek*
- *Dziadzio Mrok*
- *Chłopiec z perty urodzony*
- *Baśń o kocie w butach*

„Kasztany”

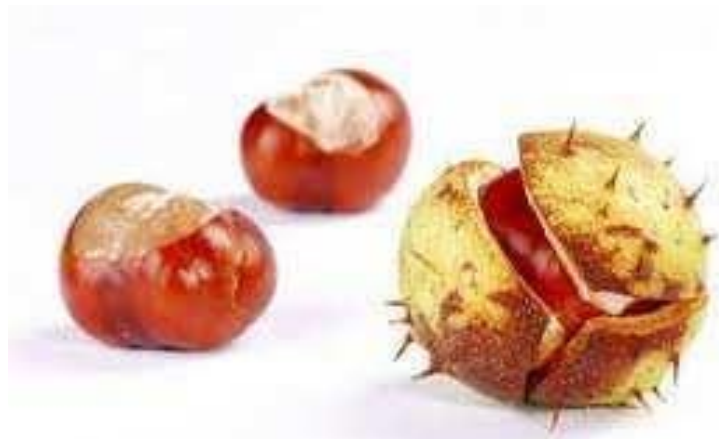
Weź brązowe palko,
synku kochany.
Pójdziemy do parku
zbierać kasztany.

Leżą tam, jak małe
kolczaste jeże.
Kto z nas, synku, prędzej
i więcej zbierze?

Czyje będą ciemne, a czyje
w łatki,
Czy twoje syneczku, czy
twojej matki?

I co z nich zrobimy:
krówki czy konie? I kto
przy tym bardziej poplami
dłonie?

Kto je potem szybciej w
domu umyje? Kto się
komu pierwszy Rzuci na
szyję?

„Jesienne liście”

Z tym jesiennym
wiatrem tańczą sobie
liście, tańczą sobie
tańczą czerwone
złociście.

Z tym jesiennym wiatrem
odtańczą daleko, i nie
skończą tańczyć, aż za
siódmą rzeką.

Aż za siódmą rzeką,
Aż za siódmą górą,
Aż je śnieg przykryje Grubą,
białą chmurą.

Bibliografia:

Ewa Szelburg Zarembina „ Idzie niebo ciemną nocą”. Poznań,
Wydawnictwo IBIS 2009

Encyklopedia Szkolna. Literatura i nauka o języku. Warszawa, WSiP
1999 http://pl.wikipedia.org/wiki/Ewa_Szelburg-Zarembina